

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות קז.

## מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו. כל הארץ יעשה ככה את  
אלה להקריב אשה רוח נוחה  
לוי: במדבר טו יג

## הגהות הב"ה

[illegible]

גליון הש"ס

נח' ואני יוציא את ישראל  
יביא את עמי נחור אבן ריה  
י עיל ריה בן קהל רחם' ריה  
אד ובר' רחם' כל שקת. עיש  
דפוך רים בן לר' ולר' חדרה  
לעז כמיל לרים כל ימי  
בחוק פקחים שס ועלי סד  
עיל וליס:

לעזי רש"י

פל"ט א. מטיל מחבת.  
ממוקי"ר [מוקי"ר]. לכוז  
(נר).

רבינו גרשום

משום דנחשת שוה מעה כסף  
 ויש שיעוריה כמחלתא ואני  
 נקיש מה מיתבליא: אי זה מה  
 זעמא מה כסף מלין וקנין יביא  
 מכל מה דע שאמר לא לך  
 נחשתו, כלומר דיבאי  
 ההוב דע שאמר מעתה  
 לאה עשיר כל מה שיכול  
 לידור כל ד מהוב וכו' יביא  
 מכלן וכו' מנחשת דע שאמר  
 לא לך נחשתו וקנין, דאם  
 כל יקריב מסע בקרב: משומד  
 עצמי, ודאיקום מיתבלין וקנין  
 דאם קמא ודאיקום גירין קריבין  
 לנחשתא בקרמנא דע המשתה.  
 וז' לא אמר ב' גירין וקאמר  
 דקטריין כמי עצמא ואל  
 להכשירי האבסי: שעל  
 המענה לא יאמר וכו' יורה כח  
 שצוור כמה ליתוי אלא מלא

קומצו קיטו וטענה תנשו למי  
 ש'הר הר' למקום כר' סתם  
 דמי' ש'תנודו קיטו דם בר  
 ס'פירשו' להקרי' רב' שקרב  
 ד'שקרב' קרבו למוטב. ואין  
 היטב. והא' ודאי חל' וכל  
 וטעה וטבס'ס: וטובנין אמילת  
 וטמלו על גבי' ס'פירשו' ס'פירשו'  
 כטנה וטבס'ס: ודלס'ס מ'פ'ס'  
 אמ' על אה' מלא' אל' ס'פירשו'  
 מ'פ'ס'ס: אמ' מלא' אל' ס'פירשו'  
 מ'פ'ס'ס: אמ' מלא' אל' ס'פירשו'  
 מ'פ'ס'ס: אמ' מלא' אל' ס'פירשו'

או ע"כ ש"ן לדף קו ע"כ.

**מוראָה וּגּוֹלָה**. מִרְקָן אַלץ מִזְבֵּחַ (הַפְּסִימִי) וְנִגְלֵעִין נִמְקוֹמֵן דְּלֹאמֶר<sup>א</sup> הַנִּבְנִים<sup>ב</sup> יִינֹחַ בִּפְיָ קִמָּחַ (דָּף סֵפֶר): לֹא פִסִּיקָה לִיב. לְמִלְמַח דְּבַר הַקֶּבֶר וְכוּלָּהּ מִזְבֵּחַ מִשּׁוּם מִנְחַת נִסְכִּים הוֹאִיל וְאִיכָא מִנְחַת נִדְבָה דְּלֹאִינָה נִבְנִינָה לְמִנְחָה: פִּסִּיקָה אַחַת שֶׁ זֶכֶךְ שְׁקִירִין פִּלְעִי<sup>א</sup>: מִיטְוִירָא מִפִּילִין. מִזְלָה קֶטֶן: מַהֲטֵטִין מִפִּילִין. דְּלֹאִשׁ הַפְּסִילָה כִּשְׁהוּ שְׁרוֹף וְנִלְעִי<sup>א</sup> מִתְּמֻקִּיר<sup>ב</sup>: וּמִקְמִין כֶּה נִירוֹשׁ. שֶׁל מִשְׁמֵרָה מֵאַחֲרֵה שְׁבִתוֹת: כְּלִישׁ עוֹרֵב. מִתְּמֻקֹּת מִדִּין מִתְּמֻקִּין בְּרִישׁ גַּג הַהִיכָל לְכֹלֹת הָעוֹרֵבִין שְׁלֵא יִשְׁבוּ עֲלֵיו: **מִתְּנִי<sup>א</sup>** הִיר עַל יוֹן. לְנִסְמִים לֹא יִפְחוּת מַשְׁלֵלָה לְגִין שֶׁן פְּחוּמִין שֶׁנִּסְמִים: שֶׁן לִי יִפְחוּת מִן כְּלוֹה. דְּחֹדִי לְמִנְחַת נִדְבָה וְעַיִג דְּהוּא מִתְּמִין לְהַקְטִירָו כִּפְּעִי עֲלֵמֹו כּוֹסִיס. וְיֵן שֶׁתִּסְתַּחֲמַח שֶׁן טֻרְפִין דְּלֹאִר כִּפְּרִיקִין דְּלֵעִיל וְדִף (דָּף קד) אֵלף מִתְּמִדִּין שֶׁמֶן: מִיטְוִירָא מִדְּרֹשׁ. מִפִּי בִנְיָ<sup>א</sup> **בִּבְי<sup>ב</sup>** אֹרֵרָה.

קטנה של נחשת  
שחמטנין בה (6) פתיח  
ברל תניא אחרים אומים  
עורר וכמה אמר רב  
איכא דאמרי הלא  
למאי חזיא אמר רב  
**מתני'** הרי עלי יין  
לוגין (7) שמן לא יפ  
שלושה לוגין פירשתי  
יבא כיום מרובה: **גכ**  
שמתנדבין לוי וכו  
שאם רצה לרוסין יו  
יכול יפחות תלמוד  
יפחות מן הלוג רבי  
בבאי קא מיפלגי א  
פפא ברוך מינה ומוינ  
באתרה קא מיפלגי  
ומינה מה מנחה מה  
מתנדבין ומוינה מה  
בלוג ורבי סבר (8) דיו  
מה מנחה מתנדבין  
ואוקי באתרה כנסכי  
אוקי

ר' פפא אי ממנחה גמר לה רבי דכולי עלמא לא  
אלא רבי מאורח גמיר לה אמר ליה רב הונא  
פפא ומי מצית אמרת הכי והתניא קרבן מלמד  
שלושת לוגין מאן שמעת ליה דאמר שלשת לוגין  
מקרבן א"ל ר' תנאי תנאי: פירשתי ואיני יודע מה  
מרוובה: תנא כיום טוב הדראשון של חג שחל להיות  
עלי עולה יבין כבש ר' אלעזר בן עזריה אומר אר תור  
מן הבקר ואינו יודע מה פירשתי כ"ביא פר ועגל מן  
פירשתי ביא פר ועגל איל שעיר גדי וטלה פירשתי

דרך שמועין עכשו שומרי ורעים וקראו אותה כליה עורב ועוד פירש  
היו עיפות ופרוחין עליו אבל במקדש שני שלא היה קדושתו כקדושת  
זו גני בית שעשה שלמה לאלו ביה"כ דקאמר איצני לשיורי צננין פורת  
שטיהם שם כליה עורב ושמה מחלה עשה כליה עורב שלא היה יודע פורת  
וזה"ל אית ליה לרב פפא ב"פ כל המדרי (ובחסד דף 65.) \* וב"פ כל שעה (פ'  
ידמוהו בעלמא הוה רב"י אצטור בן עזריה אושר בי"א תור או בן יונת  
בירושלים כדאמר') (ב"מ טו.) מעות שנמלאו לפני סוחר בזהמה ואחרו (כר'  
בעיר: פ'ירשתי מן הדבהם ב'). ה"ג יבא פני עגל ואיל שיער גדי וטלה ו

[illegible]

**וְדִלְמָא** נהבא. נראה דנשכח פחות מדיוור דמטיי לא קשיא ליה  
 דלוינן ביה הפחות דקאמר (ושל דף קד:) הרי עלי  
 עשרונות יביא שנים אבל טפי לא הרי עלי עולה יביא חור או בן יונה  
 וכן כולם מ' וצ"ל בחרת דכמותיה (י) (דף קי:) וצבבת בחרת (דף קסב:)  
 אמר תבוי בן כסף מביתא דיוני ופריך

וחימא נסבא ובכל דוכמא קי"ד דל  
 בעל השער על החממה ובתם שקלים  
 (דף יז) אמרין הרי עלי זכב וזכב  
 דינר זכב אמר ר' אבהו וזהו שאמר  
 זכרה אבל לא הזכיר זכרה מביא אפילו  
 לטורא משמע לטורא פסותא מדינר  
 ויהי נסבא כדי לעשות לטורא וקסא  
 מהא דאמרין בגמול (ב) במרס (דף ק"ג)  
 נסבא ועבדינו וזו משמע דוחס פסות  
 מנסבא וי"ל דהס (ה) בחזי פשיטי  
 דהוה שמיני שגזירי ואש"ג דקט וזו  
 קסא הרי נמי חזן פ"ג אש"ג (במכות  
 דף ס"ה) כלים כח משמין זו ומפרס  
 בגמ' משמין זו פשיטי ובפרס היסן  
 (פסוק דף כ"ג) אמר חזא מלעיל  
 באספירא מלמחם וקס לן איספירא  
 פלגא דחזא אלף היהו וזא היהו וזו  
 פשיטי דלמחם ארבעה קיימי (ב) חזא  
 בלמחם דלג קני פריטי דכספא הכא  
 ובגט פשוט (ב"ב דף ק"ג) משני הכי וימיה  
 דפ"ג במרס בכתבות (דף ק') אמר  
 פריטי דכספא לא בעדי אישעי ועוד קסא  
 דבגט פשוט (ב"ב דף ס"ה) אמרין מגביהו  
 דינר בכתבות (דף ק') קמי מגביהו  
 ובגט כל מה שצ"ה וי"ל דפריטי דכסא  
 נסבא פשוט (ל) ללא דווקא וזכי פירך  
 וחימא פריטי כלומר פוגדונים או מפרס  
 איסרים (ז) כי הסס בכתבות ומשי  
 בלמחם דלג קני ובכתבו פירך וחימא  
 פרוטות משמע ואש"ג דקמי מגביהו וזו  
 כל מה שצ"ה וי"ל דתשמי ליה חיוב  
 להגביתו פרוטות מדלג קמי מגביהו  
 פרוטות שהוא הברע שכלל המעטעות  
 שמוחפין בה את המעטעות  
 ללו סל מנורה

דמקמיס אית להן אלהי' (שנן) שאר נות  
 שבי' במקדש דמנן בממד (דף ג'  
 ופ"ק שנדרהן (דף ד'): דלמרי' אפי'  
 בנפ"ק קטנה על הקדש לריש עשרה  
 בני אדם לפדוטה לא כמו שפי' שם  
 בקונטרס עשוין על ויב אלף כי הכא  
 שמועטין בה את הפחיתות (א) אשכנז  
 בינורל דמנן (פ"ק ס"ט מ"ו) כוש שכל  
 את הניגורא (א) בליה עורב. פירש  
 בקונטרס חמקמות חזין תומכין בראש  
 גג ההיכל כללות העורפים שלא יבשו  
 עליו ודמקוס אחר פירש כמין שכל  
 מהו וקוספ' על זרע ודלמרי' לחמון  
 כמו סקין וצברון ערך כל פ"ק עשו  
 צורע לבריהם כל המוטות מנן ההיכל

ה' ומלודיה למסוך  
רד רל סג שמשו

[illegible][illegible]

עין משפט  
נר מצוה

שו א מ"י מ"ב מכל ערסן  
 הלכה י:  
 י"ב מ"י שם הלכה ט:  
 י"ג ג מ"י שם הלכה י:  
 י"ד ד ה מ"י שם הלכה:  
 כ ו ז ט מ"י שם הלכה  
 ערסין הלכה טו:  
 כ"א י מ"י שם הלכה ג:  
 כ"ב ב מ"י שם הלכה ט:

מוסף רע"י

איכא מורא ותרעל. לל  
קרינ' תנחם תנחם ואלא  
קרינ' על תנחם אלל אלל  
תנחם. (בבבבב) שריתן  
אלל אלל קרן קרן  
ווי ודי ווי תנחם  
קרינ' קרן קרן  
אריזי דרבה אל שר  
אריזי. שווי אלל  
לל. אלל יסחור משה  
לל. תנחם שווי תנחם  
צורא. חול קרן קרן  
ו. אלל וקרינ' תנחם  
משמחין ב. חרולה.  
ווקרן וקרינ' אלל  
חוקרין גללי. (בבבב) שריתן  
ברל. אלל קרן קרן  
תנחם מברל שריתן  
אלל על תנחם אל שר  
אל קרן קרן  
ווקרן קרן קרן  
אלל על אלל תנחם  
תנחם (בבבב) אלל  
ווקרן תנחם על שר  
תנחם אלל על שר  
ווקרן על אלל אלל  
ווקרן על אלל אלל

[illegible]

## שיטה מקובצת

גמ' והאיכא נאמרינן נאמרינן  
לשיחין אולי: שם למאי חזיא  
אמר אביי ששוחטין בה מחילה  
מקנחין בה נרות: שם מאן  
שמעיה בר לוינן ר' וקא מיחי  
לה מקרבן וכו'. ונ"ב עיי' בחס'י  
לקמן דף קז ע"ב בטון הדף:  
שם במשנה מירשח' מן הבקר.  
נ"ב עיי' חס'י במהרה דם ש'  
ע"ב חס'י ובהס' דף קז ע"א:  
רש"י וזכר נאמרינן חזיה  
נאמרינן ר"ה מחטטין גזילה  
מחטטין. מפליג: בא"י ובלבד  
מקאר חס'י: ד"ה דין מיה

[illegible]